

ព្រៃប៊ុនបក

8 ธันวาคม 2484

www.123RF.com

- ຍົງເຫັນລົບໄສ່າງຕ້າຍຈາກຮູ້ນະໂຍດ

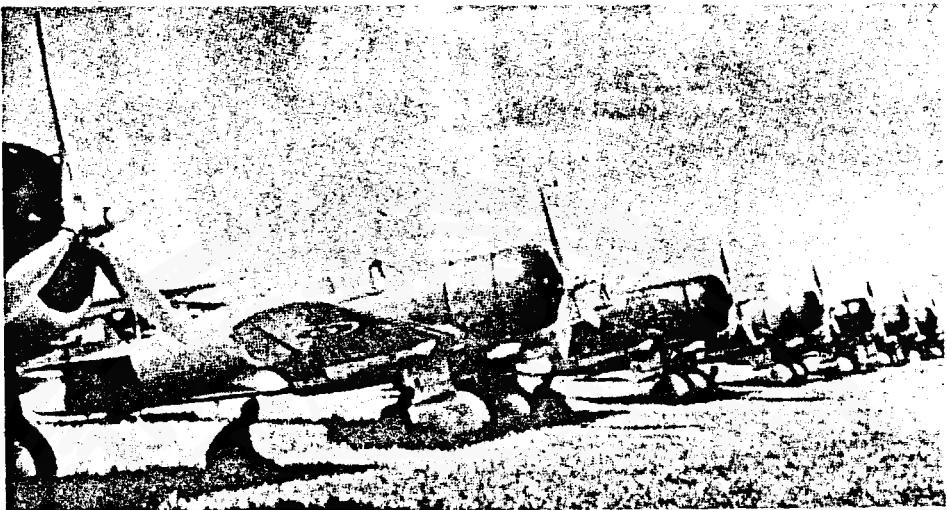
- ในคราวกรณัพพากรก่อนเดือน - ธรรมศาสต์ บี 2483 ออก
ปฏิบัติราชการสนามในพื้นที่ต่อหนึ่อเมืองสีลมราชดำเนิน
- ประสานงานหน่วยสารวัตรทหารญี่ปุ่น ที่จังหวัด-
อุบลราชธานี และรักษาอาชญากรรมหน่วยเสือไทย
- นักหนังสือพิมพ์และนักเขียนอิสระจากปี 2489 -
2502
- นักจัดรายการวิทยุในนาม “ นายหน่วย ”

กล่าวนำ

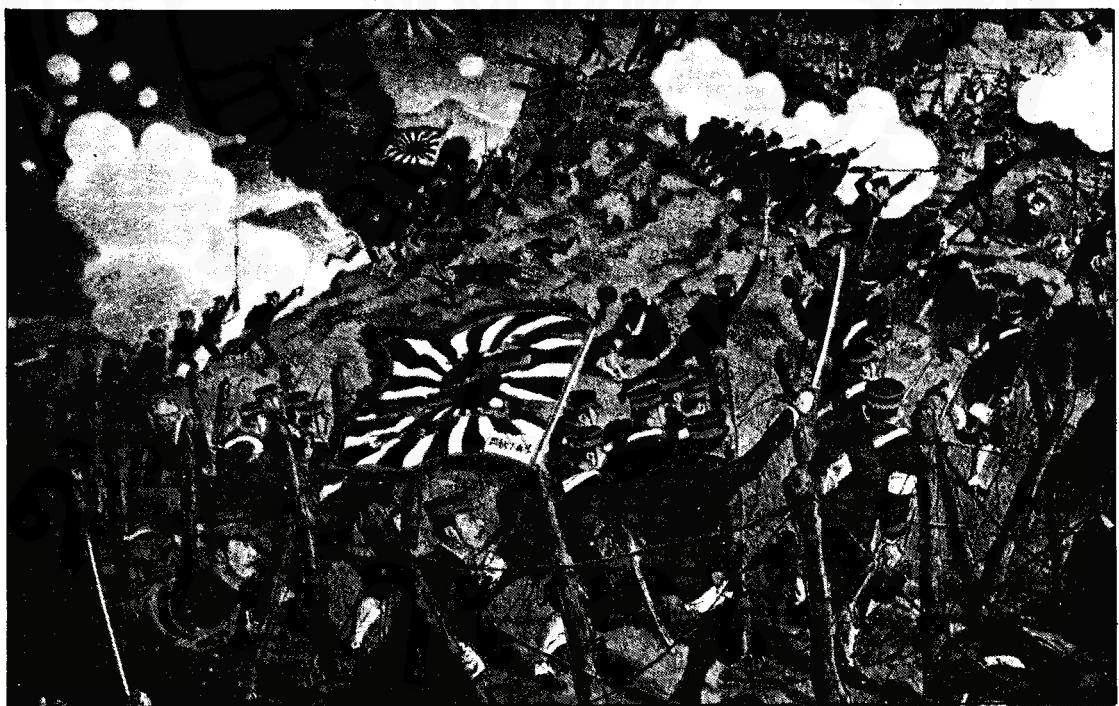
หากเราจะวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่ญี่ปุ่นเป็นฝ่ายบุกจากสหภาพมาเอเชียบูรพาว่า เดสุได้ญี่ปุ่นจึงกล้าหาญชาญชัยเสียงทำสงครามใหญ่ ทั้งๆ ที่นายทหารระดับนายพลหลายคนได้ประเมินค่ากองทัพญี่ปุ่นแล้วว่า มีศักยภาพทางทหารต่ำกว่าฝ่าย เอ.บี.ซี.ดี. ผู้เป็นข้าศึกมีข้อความสามารถที่จะดำเนินการลงครามได้ในห้วงเวลาที่จำกัด ถ้าจะระบบทั้งรัฐบาลรับฟังข้อรบก็ยังจะตอกเป็นฝ่ายเสียเบริรบหั้งในด้านกำลังพลและบุทธปัจจัย แต่รัฐบาลทหารของญี่ปุ่นก็ตัดสินใจเปิดสงครามแบบฉวยโอกาสและช่วงชิงความเป็นเบี้ยน เช่นเดียวกับการตัดสินใจประกาศสงครามกับรัสเซียเมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2447 (ปลายรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว) ครั้งนั้นญี่ปุ่นโจมตีรัสเซียก่อนอย่างไม่ให้รู้ตัวตอนเที่ยงคืนของวันที่ 9 พฤหัสบดีเริ่มปิดล้อมและระดมยิงปอร์ตอาเชอร์ในชั่วโมงต่อมาก็อชั่วโมงแรกของวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2447 ญี่ปุ่นก็ประกาศสงคราม มูลเหตุและเจตนาของการทำสงครามก็เพื่อช่วงชิงดินแดนอันกว้างใหญ่ไปศาลในภาคอีสานของจีน ได้แก่ เกาหลีและแม่น้ำเจ้าพระยา ญี่ปุ่นประสบความสำเร็จในการทำสงครามใกล้บ้าน ดินแดนที่ได้มารับทรัพยากรที่สร้างเสริมเศรษฐกิจความยิ่งใหญ่และเกียรติภูมิแก่ญี่ปุ่นมากกว่าครึ่งศตวรรษ หลังจากที่ได้ลายเป็นจ้าสมรภูมิบุกเบิกดินแดนจีนบริเวณชายฝั่งทะเลเฉียงจากเหนือจรดใต้ ญี่ปุ่นก็ประสบบัญชาอันเกิดจากอิทธิพลของมหาอำนาจตะวันตกซึ่งมีผลประโยชน์ทางการค้าอยู่ในประเทศจีนและหลายประเทศที่เป็นอาณาจักรอยู่ในเอเชียอาคเนย์ เนื่องไปสำคัญที่รวมอยู่ในบัญชาหนึ่งคือการขยายตัวทางเศรษฐกิจและทรัพยากรธรรมชาติเมื่อโอกาสเปิดให้โดยหวังใจของโลกคือญี่ปุ่นตอกย้ำได้อีกพจน์ของยอมนี้ในยกต้น ๆ ของสงครามโลกครั้งที่ 2 ญี่ปุ่นจึงพยายามท้าทายท้องน้ำเปิดสงครามมาเอเชียบูรพาขึ้นซึ่งถ้าสำเร็จ ญี่ปุ่นจะเป็นผู้กุมชะตาของเอเชียไว้ในมือแต่ผู้เดียว แต่เนื่องจากเป้าหมายและ

แผนการนี้ก็วางแผนและราคาระบบเรียบสืบเชี่ยญ ปี 2447 ญี่ปุ่นจึงประกาศแก่สัมพันธมิตรดังที่นายพลอาวุโสของญี่ปุ่นเองได้ประมานการไว้ ที่น่าสังเกตและน่าศึกษาในแง่การทหารก็คือ แผนบุทธการของญี่ปุ่น เมื่อ 10 กุมภาพันธ์ 2447 กับในคืนวันที่ 7 ต่อวันที่ 8 ชั่วโมง 2444 เมื่อตนกันทุกอย่าง ทั้ง ๆ ที่เวลาห่างกัน 34 ปี คือบุทธศาสนาและบุทธศาสนาที่หารไม่เปลี่ยนแปลง มีแต่บุทธวิธีเท่านั้นที่ได้วัฒนาการไปตามความก้าวหน้าของอาชญากรรม ดังจะเสนอโดยสังเขปดังต่อไปนี้

นับตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2483 ที่รัฐบาลผู้ร่วมเศวชีร์ตอกยุ่นในภาวะจำยอม ให้ญี่ปุ่นส่งนายพลนิชิราและทหารญี่ปุ่น 25,000 คนเดินลอดชายจากชายแดนจีนตอนใต้ ลงสู่แคว้นตั้งกีบเพื่อควบคุมเมืองบุทธศาสนาทางภาคเหนือของเวียดนาม ตามที่ญี่ปุ่นถือว่าเป็นฐานส่งกำลังจากภายนอกเข้าไปสนับสนุนจีนญี่ปุ่นคือข้อของญี่ปุ่นในขณะนั้น ไม่มีใครสักคนที่คิดว่าญี่ปุ่นคงจะหยุดอยู่แค่นั้นแล้วตั้งหน้ารบกับจีนซึ่งถอยร่นห่างทางทะเลเล็กน้ำไปในแผ่นดินใหญ่ คนส่วนใหญ่ประมานการตรงกันว่าเป้าหมายของญี่ปุ่นก็ร่วงและไกกล่าวว่า และความคาดหมายก็เป็นความจริงเมื่อสองเดือนเศษต่อมาคือในวันที่ 22 - 24 กันยายน กองทัพญี่ปุ่นก็เปิดการรุกรานอินโดจีนด้วยการยกพลขึ้นบกที่เมืองลงเตียน ดองแดง และไฮฟอง เกิดการรบใหญ่ระหว่างทหารฝรั่งเศสเจ้าของถิ่นกับกองกำลังญี่ปุ่น ฝรั่งเศสเสียทหารและประชาชนไป 800 กว่าคน ก็ต้องยอมจำนนบีบประทุมโคลินโอลีนให้ญี่ปุ่นแต่โดยดีญี่ปุ่นไม่เข้าสู่บุกเกียรติรัฐบาลและการบริหารขอใช้อินโดจีนเป็นฐานทัพเพียงอย่างเดียว อีก 5 วันต่อมาคือวันที่ 27 กันยายน 2483 เยอรมัน อิตาลีและญี่ปุ่นกีเซ็นสัญญาให้ภาคีท่ามกลางลงครามในยุโรปที่เยอรมันก็กำลังเป็นต่อสังคมเอเชียบูรพาจึงตั้งเด็กขึ้นด้วยประการชนนี้ และในระหว่างความฉุกเฉียบสับสนวุ่นวายนี้เอง กรณีพิพากะห่วงไทยกับอินโดจีนก็เกิดขึ้นแล้วญี่ปุ่นผู้ครองอินโดจีนกลับฯ ฯ ก็ยืนมือเข้า

ผู้เครื่องบินก็งระเบิดแห่งกองทัพอากาศ

“ใกล้เคียงให้ไทยได้ดินแดนคืน รัฐบาลไทยเข้าใจและรู้แต่เมื่อทางการเมืองของญี่ปุ่นเป็นอย่างดี แต่ก็ไม่มีทางให้เลือกเป็นอย่างอื่น จึงเตรียมตัวเผชิญกับสถานการณ์ที่รู้ล่วงหน้าแต่ไม่รู้ลักษณะและเวลาที่จะเกิดขึ้น เมื่อกันทุกคนรู้ว่าความตายเป็นสิ่งที่เลี่ยงไม่พ้น แต่ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อไรและจะตายในลักษณะใด

แม้ว่าไทยจะได้รับดินแดนที่เสียไปในอดีตกลับคืนจากฝรั่งเศสตามสัญญาโดยเป็นพื้นที่ 68,029 ตารางกิโลเมตร ทำให้กรณีพิพาทถึงขั้นใช้กำลังทหารยุติลงและดินแดนที่ได้คืนมา.rัฐบาลได้จัดตั้งขั้นเป็นเขตการปกครอง 4 จังหวัด คือพระตะบอง จำปาศักดิ์ ล้านช้าง และพิบูลสงคราม ดินแดนที่ได้รับคืนมานี้ถือเป็นเขตปลอดทหารตามสัญญาโดยซึ่งญี่ปุ่นเป็นผู้ดูแลบังคับให้เกิดขึ้นในลักษณะที่เป็นประโยชน์แก่ฝ่ายญี่ปุ่น เมื่อเป็นเขตปลอดทหารประเทศไทยคือฝรั่งเศส และไทยต่างก็ถอนทหารออกไป แต่ทหารญี่ปุ่นท่านนั้นที่เคลื่อนย้ายเข้าออกในพื้นที่อันเป็นเขตปลอดทหารได้อย่างเสรี เพราะไม่มีข้อห้าม นี้เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ญี่ปุ่นส่งกำลังทางบกเข้าสู่ประเทศไทยด้านพระตะบองได้สะดวกและรวดเร็วในเวลาต่อมา กำลังประจำถิ่นของฝ่ายไทยได้แก่ตำรวจนครบาลที่เพิ่งแปรสภาพจากตำรวจนามกำลังจึงลดลงมาก แต่ทหารญี่ปุ่นยังบ้างจากพื้นที่ตอนกลางของกัมพูชาและตอนใต้ของเวียดนามเข้าประชิดชายแดนไทย จุดรวมกำลังที่สำคัญคือที่เมืองโพธิสัตตร์ ซึ่งมีพื้นที่คิดต่อ กับสายด่วนเก้าและอำเภอรีกเทนเดชของไทย และขณะเดียวกันนั้นคณะกรรมการบักบันเขตแดนฝ่ายไทยและฝ่ายอินโดจีนก็กำลังลงมือปฏิบัติงานทางแผนที่ร่วมกันอยู่บริเวณชายแดน งานนี้เป็นงานที่ต้องการทำอย่างต่อเนื่องเท่ากับงานสำรวจ หัวหน้าเจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยคือพันตรีชุน โปรดปรีชาภูมิและเจ้าหน้าที่จากการบดบังแผนที่ทหารบกกลุ่มนี้ที่ทำหน้าที่คณะกรรมการบักบันเขตแดน เจ้าหน้าที่ชุดนี้ได้เป็นที่รับรองอย่างเปิดเผยจากข้อตกลงในสัญญาโดยไม่มีบัตรประจำตัวเพื่อผ่านเข้าออกแดนทั้งสองฝ่ายในการปฏิบัติงานสนาม

การที่ญี่ปุ่นเข้าร่วมเป็นหนึ่งในสัญญาไตรภาคี ซึ่งเป็นสัญญาทางทหารในอันจะร่วมรุกร่วมรบกับเยอรมันและอิตาลีที่กำลังเปิดฉากสงครามอยู่ในยุโรป โลกรู้กันว่าไปร่วมญี่ปุ่นจะต้องเปิดแนวรบขึ้นในแอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อประสานกับสายศึกในยุโรปที่ขยายแนวรบมุ่งมาทางตะวันออกและในเอเชีย การปฏิบัติต่ออินโดจีนก็เป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในจุดนี้ของญี่ปุ่น ได้เป็นอย่างดี ประเทศไทยจึงกล้ายเป็นประเทศกันชนระหว่างอิทธิพลตะวันตกกับญี่ปุ่น ประเทศไทยจะต้องเป็นฐานปฏิบัติการของญี่ปุ่นอย่างไม่มีทางเลี่ยง รัฐบาลญี่ปุ่นได้ตระหนักรความเป็นจริงข้อนี้ จึงได้ประกาศความเป็นกลางแบบสิวิเซอร์แลนด์ ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าญี่ปุ่นไม่ยอมรับพหุรัฐนั้น แต่ก็ต้องดำเนินการไปตามวิธีการทุก แต่เมื่อเห็นที่ทำของญี่ปุ่นเริ่มแข็งกร้าวขึ้นทั้งทางการทุก การเมืองและการทหารรัฐบาลจึงได้ประกาศเตรียมพร้อมเพื่อบังคับประเทศไทยเมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2484 คือหลังจากได้ดินแดนกลับคืนจากฝรั่งเศสเพียง 6 เดือนเศษ ก่อนที่จะได้ประกาศเตรียมพร้อมกองทัพบกได้ขยายกำลังรอบเตรียมรับสถานะการณ์ตั้งแต่วันที่ 26 สิงหาคมแล้วและต่อมาอีก 12 วันคือวันที่ 8 กันยายนก็ได้ตราพระราชบัญญัติกำหนดหน้าที่คุณไทยในเวลาрабให้มีผลบังคับใช้อย่างเรียบด่วนใน 3 วันต่อมาคือตั้งแต่วันที่ 11 กันยายน 2484 ที่ทำของรัฐบาลที่แสดงออกมา พระราชบัญญัติฉบับนี้ปลูกคนไทยผู้รักชาติให้ตื่นตัว และเมื่อเวลาผ่านมาถึงทุกคนต้องรับต่อต้านผู้รุกรานตามแบบฉบับของสมรภูมิเบ็ดเสร็จมีคำขวัญปลุกใจว่า “ถ้าแม้ประชัยแก่ไฟ ให้ได้เต็ปฐมไม่มีคน” สถานการณ์ตึงเครียดเข้ามายุ่งวัน ชาวชนญี่ปุ่นส่วนใหญ่เป็นนายทหารที่ได้รับการฝึกอบรมในการกิจของแต่ละคนพยายามข้ามมาในรูปแบบย์ วิศวกร พ่อค้าแล้วกระจายกันออกปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพต่อจุดยุทธศาสตร์ของไทย จนในที่สุดก็ไม่มีสิ่งใดเป็นความลับสำหรับกองทัพญี่ปุ่น ความเคลื่อนไหวของชาวญี่ปุ่นที่มาในรูปต่าง ๆ อยู่ในสายตาของสันติบาลไทย

แต่ก็ไม่กล้าที่จะดำเนินการ เพราะอิทธิพลของญี่ปุ่น ครอบคลุมอยู่ทั่วเอเชียภาคเหนือเสียแล้ว หากเกิดเหตุการณ์รุนแรงขึ้นก็จะเหมือนเหตุการณ์ที่สะพานลูกราก เจียงเป็นการเร่งสถานการณ์ให้รุนแรงขึ้น ขณะนั้นความรู้สึกของคนไทยที่มีต่อญี่ปุ่นแบ่งออกเป็นสองลักษณะ คือนิยมชอบและยินดีที่จะร่วมมือความรู้สึกนี้มีอยู่ในหมู่นักการเมืองชั้นผู้ใหญ่ และผู้ที่เรียกตัวเองว่า บัญญัชานบางกลุ่ม อีกลักษณะหนึ่งมองเยี่ยมแย่ไม่ เชื่อว่าญี่ปุ่นจะเป็นใหญ่ในเอเชียลังอิทธิพลตะวันตก ให้ออกไปจากอาเซียนได้สำเร็จ ลักษณะหลังนี้เองเมื่อ ญี่ปุ่นใช้กำลังบุกไทยแล้วดูดไทยเข้าสู่ส่วนรวมก่อให้เกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจและเกียรติภูมิ กลุ่มคนที่มีลักษณะวางแผนและยัง แต่แรกก็ได้กล่าวเป็นฝ่ายต่อต้านญี่ปุ่น และยิ่งญี่ปุ่นมีทำท่าที่แข็งกร้าวขึ้นเท่าไรกลุ่มต่อต้านก็ขยายตัวเพิ่มขึ้น

ครั้นแล้วเหตุการณ์สำคัญก็มาถึง วันที่ 2 ธันวาคม 2484 มีรายงานข่าวจากจังหวัดพระตะบอง เข้ามายาวa พันตรีชุนโปรดปรีชาภูมินายทหารแผนที่ไทยหัวหน้าหน่วยบังคับชุดเด่น ได้ถูกทหารญี่ปุ่นจับ หาว่ากระทำการกรรมทั้ง ๆ ที่ได้แสดงบัตรเจ้าหน้าที่ญี่ปุ่นปฏิบัติงานตามสัญญาโดยกิจ แต่กว่าเรื่องนี้จะถูกรายงานถึงนายกรัฐมนตรีก็เป็นวันที่ 5 ระยะนั้นแม้สถานการณ์ชายแดนจะคืบขันรัฐบาลก็ปิดบังประชาชนไม่ให้ทราบความจริง การเบี่ยงบังความสนใจ ก็คือจัดงานฉลองรัฐธรรมนูญให้ครึ่กครื้นเป็นพิเศษ เนื่องจากเป็นปีแรกที่ได้ดินแดนมาเพิ่มอีก 4 จังหวัด มีการเตรียมการเป็นงานใหญ่ทุกจังหวัดรวมทั้งให้มีการประมวลงานชาวไทยด้วย แต่ในช่วงเวลาเดียวกันนี้ หนังสือพิมพ์ “นิกร” รายวันฉบับประจำวันที่ 2 ธันวาคม ได้เสนอข่าวว่าสิงคโปร์สั่งเตรียมพร้อมตั้งแต่วันที่ 30 พฤศจิกายนแล้ว อ้างรายงานข่าวจากมนต์ลี ถึงความเคลื่อนไหวของกองเรือรบญี่ปุ่นที่มุ่งลงทางทะเลเจนีฟ ออกจากนีซบันย์เสนอข่าวผู้สั่งราชการกรุงเทพฯ ไม่ประกาศตั้งกองบัญชาการทหารสูงสุดไว้รับสังคม วันที่ 4 ธันวาคมสถานทูตอเมริกันในกรุงเทพฯ

สั่งให้คุนอเมริกันอพยพออกจากเมืองไทย ในวันเดียวกันนี้โฆษณาของสถานเอกอัครราชทูตญี่ปุ่นในกรุงเทพฯ ก็แฉลงแก่หนังสือพิมพ์หลายฉบับว่า ญี่ปุ่นไม่เคยคิดจะรุกรานประเทศไทยมุ่งแต่รักษาไม่ตรึงให้ยังขึ้น นาวาตรีหลวงยุทธศาสตร์โภคลเลขาธุการรัฐมนตรี ว่าการกระทรงกลาโหม เมื่อถูกถามถึงเหตุการณ์ คือคักที่ชายแดนด้านตะวันออกกับปฏิเสธเรื่องที่ว่าญี่ปุ่นจะบุกรุกร้าว หนังสือพิมพ์บางฉบับได้รายงานข่าวค่อนข้างຄลุมเครือว่าทหารไทยถูกญี่ปุ่นจับที่ชายแดนด้านแขวง เมื่อผู้สื่อข่าวไปสัมภาษณ์กับปฏิเสธว่า “ไม่จริง แต่ที่บุกแห่งประเทศไทยนำบทความเรื่องหน้าที่คุนไทยในเวลาบนมาออกอากาศเดือนประชานติดต่อ กันหลายวันอย่างผิดสังเกตเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายกำหนดหน้าที่คุนไทยในเวลารับ ทางด้านกระทรวงมหาดไทย พระยาสุนทรพิพิชปัลลัตกระทรวงมหาดไทยกับปฏิเสธกับผู้สื่อข่าวถึงกรณีที่มีข่าวความไม่ปกติทางชายแดนด้านตะวันออก ในดันเดือนธันวาคมมีข่าวการเคลื่อนไหวของญี่ปุ่นอยู่ทุกวัน หนังสือพิมพ์ซึ่งเป็นสื่อมวลชนพียงอย่างเดียวสมัยนั้นไม่มีเสรีภาพพ่อที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตน ข่าวต่าง ๆ จึงต้องถ่ายทอดจากวิทยุต่างประเทศ สรุปแล้วก็คือคนไทยดูนั้นรับทราบข่าวเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติจากต่างประเทศอีกทีหนึ่ง แต่ในที่สุดเหตุการณ์ทุกอย่างก็หนีความจริงไม่พ้น รัฐบาลไม่อาจจะปิดบังประชาชนได้อีกต่อไป ในการประชุมสภาพัฒนราษฎรตอนบ่ายวันพุธที่ 4 ธันวาคม นาวาเอกหลวงชั่รังนาวาสวัสดิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติมติของ安然ใจให้รัฐบาลในภาวะคับขันโดยอ้างสถานการณ์ในปัจจุบัน พระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านสภาพ ไปด้วยดี หนังสือพิมพ์ “นิกร” ฉบับประจำวันที่ 5 ก็เสนอข่าวที่อ้างว่ารับพังจากวิทยุ บี.บี.ซี. ของอังกฤษว่าทหารญี่ปุ่นนับแสนชุมนุมอยู่ในอินโดจีนตอนใต้ท่ามกลางความเคลื่อนไหวของกองเรือญี่ปุ่นที่ผ่านแหลมญวนเข้าสู่อ่าวไทย รัฐบาลได้

สั่งการให้ทุกกระทรวงเตรียมพร้อม ทั้ง ๆ ที่กำลังเตรียมจัดงานฉลองรัฐธรรมนูญอย่างมหึมา จอมพลป. พิบูลลงความหมายกรรسمณตรีให้สมภาษณ์หนังสือพิมพ์เป็นครั้งสุดท้ายเมื่อวันสาร์ที่ 6 ว่าไม่ได้ทำสัญญาลับทางการทางทหารกับชาติดิจิมแต่สัญญาไม่รุกรานที่เปิดเผยไปทั่วโลก นายกรัฐมนตรีได้กล่าวขึ้นว่า “หากชาติมหำานาจเหล่านี้ไม่คิดว่าสัญญาอันศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้เป็นเพียงเศษกระดาษแล้ว ก็นับได้ว่าประเทศไทยคงจะพ้นไปจากการรุกราน ถ้าเราไม่สามารถหักเลี้ยงสิ่งความไม่ได้แล้ว เราจึงจะรับ�� กระทั้งที่สุด” แล้วในเวลาต่อมาของวันเดียวกันนั้น จอมพลป. พิบูลลงความพร้อมด้วยพลตรี หลวงวิชิต ทรงทราบและใช้การทางบก พลตรีหลวงเตี้ยเริงฤทธิ์ อธิบดีกรมรถไฟ และผู้ติดตามก็ออกจากกรุงเทพฯ โดยทางรถยนต์มุ่งไปยังชายแดนด้านอรัญประเทศ มีผู้เข้าใจว่าไปสั่งการป้องกันประเทศไทยแต่บางกระแสกล่าวว่า “ไปเจรจาภักดี้ปุ่นกรณ์ที่นายทหารแผนที่ไทยถูกจับฐานกระทำการกรรมต่อที่ตั้งทางทหารของญี่ปุ่น แต่ผู้ที่ใกล้ชิดกับเหตุการณ์ว่า ความของนายกรัฐมนตรี “ไปตรวจสอบการที่จังหวัดพระตะบอง แล้วนำครัวของบุคคลคณะนี้ก็หายไป

หนังสือพิมพ์ศรีกรุงซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์วันในฉบับประจำวันอาทิตย์ที่ 7 ธันวาคม 2484 ออกวันในปัจจุบันสารที่ 6 หลังจากที่นายกรัฐมนตรีและคณะออกเดินทางจากกรุงเทพฯ ไปชายแดนแล้วไม่กี่ชั่วโมงพادหัวเข้าว่า “ไทยต้องรับเดือนนี้ สั่งทุกกระทรวงเตรียมเพื่อให้พร้อมทุกชนะ” ทหารไทยบางหน่วยเคลื่อนย้ายจากที่ตั้งปกติอย่างเงียบๆ ประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่ทราบเหตุการณ์สำคัญที่จะเกิดขึ้นแก่บ้านเมืองภายในไม่กี่ชั่วโมงข้างหน้า สมัยนั้นการสื่อสารมวลชนนอกจากจะมีจำกัดแล้วยังไม่มีความคล่องตัวเพรำข่าวเดรีกวภาพ ขุมข่าวการคุณนามและการสื่อสารมีข้อบกพร่องด้านรัศมีไม่เกิน 100 กิโลเมตรจากเมืองหลวง คนต่างจังหวัดที่อยู่นอกรัศมีนี้ได้อ่าน

หนังสือพิมพ์ข้าไปจากวันที่หนังสือพิมพ์ออกจำหน่ายตั้งแต่ 1 - 3 วันบ้างท้องที่ห่างไกลอาจถึง 7 วัน สถานีวิทยุกระจายเสียงมีสถานีเดียวคือสถานีวิทยุแห่งประเทศไทยไทยถึงจะมีกำลังส่งเพียงพอที่จะครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศไทย แต่เครื่องรับซึ่งผลิตไม่ได้ในประเทศไทยราคาแพงอุปกรณ์เกินกำลังซื้อของคนไทยส่วนใหญ่ อีกประการหนึ่งวิทยุสมัยนั้นไม่มีรายการที่จะอยู่ในความสนใจของประชาชนเท่าไรนัก ส่วนใหญ่เป็นข่าวราชการและข่าวต่างประเทศนั้น ๆ คนส่วนใหญ่จึงสนใจการคัดเลือกงานจากจังหวัดต่าง ๆ ที่จะเข้าชิงมงกุฎนางสาวไทย และในวันสาร์ที่ 7 นั้น “ทิด เยียว” พากษ์หนังผรั่งเป็นไทยเรื่อง “แม่ดอกส้มป่า” ที่ศักลาเฉลิมกรุงรับเช้า พ่อรอบบ่ายหนังเพลงโคลาล เรื่องใหญ่นำโดย ยือชมอนด์โภเมอร์กี้จะเข้าสัมภาษณ์โปรแกรม คุณไทยสนุกสนานกันอยู่ตามสถานีวิทยุและทีบริเวณงานฉลองรัฐธรรมนูญก็เริ่มมีผู้คนแกร๊ปชุม ร้านร่วงต่าง ๆ ที่จัดประมวลประชันกันเป็นพิเศษ

เหตุการณ์ในวันที่ 7 ธันวาคมนอกราชการมีการเตรียมพร้อมทุกเหล้าทัพแล้วตัวร่วงสันติบาลได้รับคำสั่งให้จับตาดูความเคลื่อนไหวของคนญี่ปุ่นที่เริ่มมีการแสดงออกด้วยการรวมกลุ่มกัน และมีคำสั่งจากสถานทูตญี่ปุ่นให้ค้นญี่ปุ่นที่เป็นผู้หญิง คนชราและเด็กไปลงเรือเดินทางเล่าให้ญี่ปุ่นของญี่ปุ่นซึ่งจดทดลองสมอโดยลำออยู่ที่ท่าน้ำบริษัทมิตซูบิชิข้างวัดยานนาวา ก่อนที่จะลงเรือมีการชุมนุมดูภาพยันตร์ญี่ปุ่นเสียก่อน และในเย็นวันนั้นสถานเอกอัครราชทูตญี่ปุ่นได้ออกบัตรเชิญคณะรัฐมนตรีและนายทหารชั้นผู้ใหญ่ของไทยไปงานเลี้ยงที่สถานทูต ถนนราชปรารภ แต่ไม่มีคนสำคัญคนไหนไปตามคำเชิญนอกจากข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ แต่ไม่มีหน้าที่สำคัญจำนวนมากหนึ่ง ส่วนรัฐมนตรีมีพันเอกพระบริภัณฑ์ยุทธกิจรัฐมนตรีเศรษฐกิจการเพียงผู้เดียวขณะนั้นกำลังทางบกของญี่ปุ่นกำลังเคลื่อนจากเมืองโพธิสัตว์เข้าสู่เขตจังหวัดพระตะบองของไทยแล้ว ส่วนกำลังทางเรือก็เคลื่อนเข้ามาในอ่าวไทยมุ่งลงไปทางใต้กำลังรบของกองทัพบกไทยมีทัพรบ 39 กองพัน

ทหารม้า 8 กองพัน ทหารปืนใหญ่ 11 กองพัน ทหารช่าง 3 กองพัน ทหารสื่อสาร 8 กองพัน ทหารพาหนะ (ขบวน) 2 กองพัน รวม 71 กองพัน กำลังพลประมาณ

35,000 คน (อัตราปกติเมื่อเข้าร่วมรบได้เพิ่มกำลังขึ้นอีก) ส่วนฐานะทางการคลังและเศรษฐกิจในปี 2484 ตามประกาศของกระทรวงการคลังมีดังนี้

เงินคงคลัง	98,733,881.- บาท
ธนบัตรออกใช้หมุนเวียน	234,755,722.- บาท
ทุนสำรองทองคำ	235,355,845.- บาท
เงินฝากในอังกฤษ	184,000,000.- บาท
เงินฝากในอเมริกา	23,000,000.- บาท
งบประมาณประจำปี	137,986,763.- บาท
สินค้าเข้าคิดเป็นมูลค่า	169.- ล้านบาทเศษ
สินค้าออกคิดเป็นมูลค่า	290.- ล้านบาทเศษ ไม่ขาดดุลการค้า

และในคืนวันที่ 7 ประมาณ 22.00 น. เศษเอกสารราชบูด្ឋสูบ ไปกรมพิพาร์มด้วยคณะกีเข้าทำเนียบรัฐบาล (ปัจจุบันเป็นโรงเรียนราชวินิต) ถนนพระรามสี่มาตตอนหน้าวังสวนกุหลาบ เหตุการณ์ตอนคืนนี้รัฐมนตรีประชุมด่วนรับข้อเสนอของญี่ปุ่นแต่ไม่อาจตกลงใจได้ ต้องรอจนจอมพล ป. พิบูลลงความกลับจากชายแดนด้านตะวันออก แล้วยอมรับข้อเสนอของฝ่ายของญี่ปุ่น มีเอกสารรายงานการประชุมคณะรัฐมนตรีเปิดเผยเพร่หลายอยู่แล้ว จึงไม่นำมากล่าวในที่นี้ (แต่ในหนังสือ “ ญี่ปุ่นบุก 2484 ” ซึ่งกำลังจะจัดพิมพ์ได้ลงรายละเอียด และมีเอกสารอ้างอิงบอกว่า “ มาไว้ด้วย ”) ระหว่างการเจรจาทางการเมืองอยู่นั้น การสู้รบระหว่างทหารญี่ปุ่นกับไทยได้เกิดขึ้นแล้วทุกจุดที่ญี่ปุ่นยกพลขึ้นบก นอกจากหน่วยที่ขึ้นบกบุกดังนี้

กองทัพที่ 15 ในบังคับบัญชาของพลโทอิดาเตรียมการอยู่ที่ไซ่ง่อนส่งกองของผลรักษาพระองค์ของเจ้าชายโคนายเคลื่อนเข้าสู่ประเทศไทยทางด้านพระตะบอง ปะทะกับตำรวจไทยเล็กน้อยที่อำเภอธีกาเทวเดช และอำเภอไพรีระย์อเดช ที่สวยงามแก้วส่วนหน้าของญี่ปุ่นจับร้อยตำรวจเอกสุดสงวน ตั้นทศสิทธิหัวหน้าสถานีตำรวจนครบาลแก้วกับผลตำรวจนาย 1 คนเป็นคัวประกันนำเข้ามาถึงพระตะบอง ขณะพลทหารบกที่ 2

ปราจีนบุรี เตรียมการเข้าสักด็ แต่ได้รับคำสั่งของพลตรีหлевงวิชิตสุวรรณเสนาธิการทหารบก ที่อยู่ในระหว่างตรวจแนวด้านท่านอยู่กับจอมพล ป. “ ไม่ให้ต่อสู้ขัดขวางปล่อยให้เป็นเรื่องทางการเมืองแล้วจอมพล กับคณะกีกลับกรุงเทพฯ โดยทางรถยกตืดโดยมีกองพลรักษาพระองค์ของญี่ปุ่นตามหลังมา กองพลนี้ได้รับความคุ้มครองจากเครื่องบินรบ 17 เครื่องบินในระยะต่ำคุ้มกันมาตรฐานทาง แต่พอเข้าถึงพื้นที่รับผิดชอบของกองบินวัฒนานคร เรืออากาศเอก ไชย สุนทรสิงห์ เรืออากาศเอก ชิน จิระมงคล มัย เรืออากาศตรี สนิท โพธิเวชกุล นำเครื่องขับไล่ขึ้นชัดขวาง พอขึ้นไปยังไม่กันได้ตั้งตัวก็ถูกเครื่องบินญี่ปุ่นที่บินคุณเชิงค้อยทิ้ง 17 เครื่องแยกเป็นสามหมู่รุ่มยิงตอกทั้งสามเครื่องนักบินเสียชีวิตในการรบที่เข้าเวลาประมาณ 15 นาที จากนั้นเครื่องบินญี่ปุ่นกินคุ้มกันทหารราบที่อยู่บนหัวเข้ากรุงเทพฯ และต่อมาเมื่อถูกส่วนหนึ่งลำเลียงพลโดยใช้รถยกตืดบรรทุกขึ้นแล่นบนรางรถไฟจากอรัญประเทศซึ่งเป็นการเตรียมการมาเป็นพิเศษ การเคลื่อนย้ายกำลังของญี่ปุ่นดำเนินการอย่างไม่รีบเร่งนัก เพราะรอฟังการเจรจาในทำเนียบรัฐบาลระหว่างทั้งสองฝ่ายอยู่ กองพลนี้ใช้รถบรรทุกทหาร 390 คัน เมื่อมาถึงสามแยกหินกองญี่ปุ่นก็แยกกำลังกันส่วนหนึ่งลงมาทางใต้ตามถนนพหลโยธินเข้ากรุงเทพฯ อีกส่วนหนึ่ง

ขึ้นเหนือไปลพบุรี กองพลนี้เมื่อถึงกรุงเทพฯ แล้วเข้า
ยึดสนามม้าสระบปทุมเป็นที่พักและต้อมากขึ้น่ายาเข้ามา
ถึงจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อีกกองพันหนึ่งของกองพลนี้อยู่ในบังคับบัญชา
ของ พันโทโยบิตะ กองพันนี้มีความมุ่งหมายจะมาเป็น
กำลังสนับสนุนการเจรจาจะต้องเริ่มน้ำเข้ากรุงเทพฯ โดย
เรือที่สุดโดยมีส่วนล่วงหน้าที่ແນமາในรูปฟ่อค้าจัดหา
รถยกตัวบรรทุกไปชุมรออยู่ที่ช้อยกางถนนสุขุมวิท
เวลาณั้นเรียกว่าถนนกรุงเทพฯ - สมุทรปราการ ทหาร
กองพันนี้ลงเรือเมล์ธรรมดาเข้ามาถึงเกาะสีชังแล้วรอ
นำร่องเพื่อผ่านสันดอนเข้ามาในแม่น้ำเจ้าพระยาตาม
ระเบียบของกรมเจ้าท่า เรือลำนี้ชื่อ “ชิดนีมารู”
พนักงานนำร่องเรวนที่ 8 ธันวาคม คือเรือเอกหลง-
วุฒิวารีณ ร.น. ได้เห็นทหารญี่ปุ่นกองพันนี้ลงจาก
เรือใหญ่ลงเรือลำเลียงพลติดเครื่องยนต์แล่นข้ามฝั่งบางปู
หลายลำ แต่ไม่รู้จะทำอย่างไร เพราะติดภารกิจต้องนำ
เรืออีกลำหนึ่งเข้ากรุงเทพฯ การสื่อสารเพื่อติดต่อกับ
บนฝั่งไม่มีเลย ทหารกองพันนี้เป็นส่วนหนึ่งของทหาร
จำนวน 12,000 คนของกองพลรักษาพระองค์ในบังคับ-
บัญชาของนายพลอิตาที่กำลังมุ่งหน้าผ่านพระตะบอง
เข้ากรุงเทพฯ ดังกล่าวแล้ว ส่วนรถถังอีก 50 คันของ
กองพลตามหลังมาติด ๆ เมื่อขึ้นบกที่บางปูแล้ว พันตรี
ชิโรมิติผู้ช่วยทูตทหารญี่ปุ่นร่วมกับชาวญี่ปุ่นในครื่อง
แบบทหารได้นำรถบรรทุกไปรับและลำเลียงเข้ากรุง-
เทพฯ แต่มาถูกตัวราชสมุทรปราการขัดขวางห้าม
เคลื่อนย้าย ประกอบกับฝ่ายการเมืองของญี่ปุ่นที่กำลัง
เปิดการเจรจา กับรัฐบาลไทยในทำเนียบรัฐบาลสั่งให้
ยับยั้งเพื่อหลีกเลี่ยงการองเรือต กองพลนี้จึงหยุด
อยู่สามแยกหน้าศาลาแดงจังหวัดสมุทรปราการเรื่อย
มาจนถึงหน้าโรงเรียนชุมพลทหารเรือ มีขุนนางทหาร
เข้าสมบทกำลังทหารเรือและประชาชนรับจ่ายอาวุธ
คุณเชิงญี่ปุ่นอยู่จนทางการเมืองตกลงกันได้ ทหาร
ญี่ปุ่นจึงเคลื่อนเข้ากรุงเทพฯ ในตอนชั่วันที่ 9 กำลัง
ส่วนใหญ่คือกองพลรักษาพระองค์ที่เคลื่อนจากอรัญ-
ประเทศตามถนนสุวรรณศรีเข้ามาถึงกรุงเทพฯ ใน

วันเดียวกันแต่เป็นตอนเย็น เป็นอันว่า ทหารญี่ปุ่นที่
เข้ากรุงเทพฯ คือทหารกองทัพที่ 15 ในบังคับบัญชา
ของนายพลอิตา ส่วนอีกกองพลหนึ่งของกองทัพนี้คือ
กองพลที่ 55 ขึ้นบกทางภาคใต้เพื่อสนับสนุนกอง
ทัพที่ 25 ในบังคับบัญชาของพลโทโยมาชิตะที่มีการ-
กิจบุกข้ามมาเลเซียโดยใช้ส่วนกลางของไทยเป็นทางผ่าน
ทางบกสมทบกับการยกพลขึ้นบกที่โกตาบารูและ
กลับตัน

เนื่องจากญี่ปุ่นปิดจากการขนย้ายจุใจมพร้อม
กันในวันเวลาเดียวกันทุกจุดที่เป็นเป้าหมาย การเล่า
เรื่องนี้จึงต้องย้อนไปย้อนมา แต่เป็นแค่ช่วงที่ไม่มี
การสู้รบใกล้กรุงเทพฯ เพราะหลังวิชิตสองครั้ง
เสนาธิการทหารบกได้ออกคำสั่งในนามผู้บัญชา
การทหารสูงสุด ในหน่วยทหารที่ปราจินบุรีที่กำลัง
เตรียมรับจ่ายกระสุนเตรียมออกสกัดญี่ปุ่นแล้ว เกี่ยว
กับการเคลื่อนกำลังลงมาญี่ปุ่นอ่าวไทย อดีตรือเอกซูโด
แห่งราชนาวีญี่ปุ่นผู้ร่วมปฏิบัติการในอ่าวไทย ได้
บันทึกไว้เป็นภาษาญี่ปุ่นชื่อ “มาเลโลคิคิเชง” นawa
To สร้าง เจริญผล อดีตอธิบดีกรมประมงแปลออกเป็น
ภาษาไทย หนังสือเรื่องนี้สำนักพิมพ์นิปปอน เชซัคุ
เซนเตอร์ ตีพิมพ์ออกจำหน่ายเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม
2526 เป็นหนังสือขายดีให้ความกระชับอย่างที่ไม่เคย
มีผู้ปิดเผยแพร่มาก่อนเลยจนต้องพิมพ์ครั้งที่ 2 ในสาม
เดือนต่อมาคือเมื่อวันที่ 25 มิถุนายนของปีเดียวกัน เรื่อง
เอกสารนี้ได้ปิดเผยว่า แผนการโฉมตื้อไว พิลินปืนส
กับมาเลเซีย กำหนดในแผนเดียวกัน แต่การโฉมตืามาเลเซีย
มีรายการพิเศษเพิ่มเติมตามความประสงค์ของกองทัพ
บก คือต้องการยึดสนามบินในภาคใต้ของไทยที่ใกล้
มาเลย์ (คือประเทศไทยเมลย์เชียงในปัจจุบัน) ที่สุดเพื่อ
สะ粿แก่การใช้กำลังทางอากาศแทนการใช้สنانม
บินในกัมพูชา หรือใช้เรือซึ่งห่างไกลเกินสำหรับการ
โฉมตือสิงคโปร์ ด้วยเหตุนี้กองทัพบกญี่ปุ่นจึงต้องการ
ยกพลขึ้นบกเมืองชายทะเลภาคใต้ผังตะวันออกของไทย
ตั้งแต่ประจำวันคือชั้นนี้ ชุมพร สุราษฎร์ สงขลา
นครศรีธรรมราช และที่ใกล้โกตาบารูที่สุดคือ ปัตตานี

สุราษฎร์และชุมพรใช้เรือลำเลียง 3 ลำ มุ่งเข้าสู่นครศรีธรรมราชใช้เรือลำเลียง 3 ลำ ที่จะขึ้นลงขลามและปัตตานีคือกำลังส่วนใหญ่ของกองทัพที่ 25 พลโท ยามาภิรัตน์ดำรงค์ด้วยตนเอง ใช้เรือลำเลียงพล 17 ลำ หน่วยทหารที่ปฏิบัติการคือกองพัน อุโนะ ทางอังกฤษได้เคลื่อนย้ายกำลังทางบกและทางอากาศออกปฏิบัติการแล้ว แต่ทางไทยยังไม่มีการเคลื่อนไหวจนกว่า 12 ชั่วโมงต่อมาจังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดแรกที่ได้เห็นกองเรือยกพลขึ้นบกของญี่ปุ่น จึงได้โทรศัพท์แจ้งไปทุกจังหวัด แต่พอรับทราบญี่ปุ่นก็เข้าถึงตัวทุกจุด ส่วนล่วงหน้าที่แสดงตัวเป็นพ่อค้า เป็นชาวเป็นหม้อได้แต่งเครื่องแบบนายทหารออกไปนำกองกำลังจากทะเลเข้าเมืองไทยอย่างเปิดเผย แต่ถึงกระนั้นทหารไทยและคนไทยที่สู้ป้องกันมาตุภูมิอย่างน่าสรรเสริญทุกจุดที่ข้าศึกบุก ดังนี้

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ญี่ปุ่นยกพลขึ้นบกสองจุดคือด้านเหนือที่อ่าวประจวบฯ ตรงหน้าเมืองมุ่งเข้ายึดตัวจังหวัดเมื่อเวลาประมาณ ตีสี่เช้า ได้ประทับกับตำรวจและประชาชน ข้าหลวงประจำจังหวัดคือ ขุนบำรุงรัตนบุรีและนายจูญพันธุ์ อิคราภุกร อยุธยา ปลดจังหวัดพร้อมด้วยผู้กำกับการตำรวจได้คำนวณการต่อต้านอย่างสุดกำลัง จนกระทั่งได้รับคำสั่งญี่ปุ่นข้าราชการทหารสูงสุดทางวิทยุให้หยุดยิงจึงเลิกต่อต้าน ส่วนทางด้านอ่าวมหาดไทยที่ขึ้นด้วยเรือบินน้อยที่ 5 ในบังคับบัญชาของนาวาอากาศตรี หม่อมหลวงประวัติ ชุมสาย มีกำลังทหารราบทหาร 1 กองร้อยเครื่องบิน 6 เครื่อง แต่ไม่มีโอกาสได้ใช้เครื่องบินพาระถูกญี่ปุ่นเข้าประชิดตัวทหารอากาศไทยได้ต่อสู้รักษาสำนวนบินและกองบินอย่างເຂົ້າວິຫວາແລກ ทุกชีวิตทุกครอบครัวทหารได้ร่วมมือกันต่อสู้อย่างไม่ยอมจำนนแม้ข้าศึกจะมีกำลังเหนือกว่าอย่างเทียบไม่ได้ การต่อสู้ดำเนินไป 34 ชั่วโมง จึงได้รับคำสั่งหยุดยิงก่อนหน้านี้ทางหน่วยเหนือสั่งคำสั่งให้ไม่ได้เนื่องจากญี่ปุ่นข้าศึกปิดล้อมจึงขาดการติดต่อ เป็นจุดที่รับดูเดือดรุณแรงที่สุดยอมแพ้โรง

โดยใช้กองพลที่ 55 ของกองทัพที่ 15 ดังกล่าวแล้วเข้าสมบทกับกองทัพที่ 25 ของพลโทโยมาชิตะผู้จะเด็ดศึกมาเลย์ กองเรือที่จะออกปฏิบัติการตามแผนนี้อยู่ในบังคับบัญชาของพลเรือโทโอะซาว่าใช้เรือโจรสลัดเป็นเรือชั้น กองเรือคุ้มกันคือกองเรือลาดตระเวนที่ 7 ในบังคับบัญชาของพลเรือตรี คุริตะ ตะเตยะ ประกอบด้วยเรือลาดตระเวนหันก เรือพิฆาต เรือลาดทุ่นระเบิด เรือปราบเรือดำน้ำ กองเรือคุ้มกันได้แยกออกเป็นสองหน่วยเคลื่อนตามกันจากเมืองท่าซังขายองเกาะไหหลำเมื่อเวลา 06.00 น. ของวันที่ 4 ธันวาคม 2484 พอเวลา 08.00 น. จึงจัดเป็นรูปปัจบันรอบใช้ความเร็ว 16 น็อตมุ่งลงสู่ทะเลียนใต้ มีอ่าวไทยเป็นที่หมาย พอวันที่ 6 เวลา 13.40 น. กองเรือก์ฝ่ายแหลมคามาปลายสุดของเวียดนามเข้าสู่อ่าวไทยอันเป็นเขตลาดตระเวนของอังกฤษ พลเรือโทโอะซาว่าสั่งทุกลำเตรียมเรือเข้ารบ ในวันนี้เองที่เครื่องบินลาดตระเวนของอังกฤษ และอสเตรเลียได้ตรวจพบความเคลื่อนไหวนี้ แล้วก็รายงานไปยังกองบดอนและไม่กี่ชั่วโมงต่อมากรุ๊ปนี้ไปถึงสหราชอาณาจักร ในประเทศไทยนายทหารระดับสูงได้ทราบเช่นเดียวกัน จอมพล ป. พิบูลสงครามออกจากรถยนต์ ในวันนั้นก่อนจะไปก็ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ส่วนนาวาอากาศเอก ขุนรามนาวาอากาศ ซึ่งต่อมาคือจอมพลอากาศ พื้น รณนาภากาศ เวลาในนี้เป็นสถานที่การทหารอากาศ ได้ขึ้นเครื่องบินตระเวนสั่งการหน่วยบินต่างๆ ของกองทัพอากาศให้เตรียมพร้อมรับสถานการณ์

10.30 น. ของวันที่ 7 ธันวาคม 2484 วันนั้นอากาศมีดีครึ่ม ทัศนวิสัยมองเห็นได้ไม่เกิน 10 กิโลเมตร เรือทุกลำก้มมาถึงจุด “จี” ที่กำหนดขึ้นในแผนที่ พลโทโยมาชิตะลงไปเตรียมการนำกองพลขึ้นบกอยู่ที่เรือลำเลียง “ริวโอย” ได้ให้สั่งสัญญาณไปยังเรือทุกลำว่า “ยกพลขึ้นบกตามกำหนดการ” จากนั้นทุกลำก็บรรขบวนตั้งเริ่มไปยังจุดที่ได้รับมอบหมายดังนี้ ตรงเข้าประจวบคีรีขันธ์ ใช้เรือลำเลียง 1 ลำเป็นเรือลำเลียงขนาดใหญ่บรรทุกทหารได้เป็นกองพัน ๆ มุ่งเข้า

ไปสักดิ้นรักษ์ก่อนที่ญี่ปุ่นจะเข้าถึงตัวจังหวัด ร้อยเอก ภวิณ์ นิยมเสน่ห์บังคับหน่วยฝึกยุทธนาวีได้รวมกำลังยุทธนาวีสมบทตำรวจออกราชไปปะทะโดยเป็นผู้นำหน่วยด้วยตนของ ส่วนหน่วยทหารที่อยู่ห่างออกไปทางทิศตะวันตก 9 กิโลเมตร เมื่อได้รับแจ้งเหตุกีรุบรวมรวมกำลังกองร้อย เป็นกลุ่มแรกและเบาอย่างละ 1 กองร้อยรีบมาสนับสนุน ตำรวจและยุทธนาวีที่ซึ่งได้เริ่มปะทะกับกำลังส่วนหน้าของญี่ปุ่นแล้ว สามารถตรึงทหารญี่ปุ่นไม่ให้เข้าเมืองได้ ประมาณ 10.00 น. เศษ จึงได้รับคำสั่งหยุดยิง จากหน่วยเหนือ รวมเวลาสูรุ่น 5 ชั่วโมง ทหารและตำรวจนายไทยเสียชีวิต 11 คน รวมทั้งร้อยเอก ภวิณ์ นิยมเสน่ห์บังคับหน่วยฝึกยุทธนาวีที่ 52 นาดเจ็บ 5 คน ความเสียหายฝ่ายญี่ปุ่นเสียชีวิต 11 คน เป็นนายทหารยศร้อยเอก 1 พลทหาร 10 นาดเจ็บ 7 เป็นนายทหาร 2 พลทหาร 5 หายไปในทะเลโคลน 4 คน อาวุธยุทโธปกรณ์เสียหายจมโคลนพบภายหลังอีกมาก กำลังส่วนใหญ่ของญี่ปุ่นได้เข้ามาหลังการหยุดยิงเพราะน้ำทะเลขึ้นเต็มผังแล้วเรือใหญ่จึงเข้ามาได้

จังหวัดสุราษฎร์ธานี ญี่ปุ่นยกพลขึ้นบกตั้งแต่เวลา 06.00 น. โดยให้เรือลำเลียงขนาดใหญ่ทอดสมออยู่ทางทิศตะวันตกของเกาะสมุยห่างจากฝั่งเพื่อไม่ให้คนเห็น แล้วลำเลียงทหารลงเรือห้องบนแบบประมาณ 10 - 12 ลำ จุกันมาเป็นกลุ่ม ๆ ทุกลำซักซ้อมชาติไทย จังหวัดนี้ไม่มีหน่วยทหารตั้งอยู่เมื่อได้รับโทรศัพท์แจ้งการเคลื่อนไหวของญี่ปุ่น หลวงสุทัชธรรมารักษ์ ข้าหลวงประจำจังหวัดร่วมกับพันตำรวจตรี หลวงประภัคธรรมะวิภาต จึงระดมกำลังตำรวจน้ำเรือ การพลเรือนข้าชัดข่าว ที่จังหวัดนี้ประชาชนลุกเสือ และครุ่นได้เข้าร่วมในการสู้รบอย่างกล้าหาญ เรียกได้ว่าเป็นกองทัพพลเรือนที่บังเกิดน้ำท่วมของตอนใต้ทาง เอกชีวิตเข้าแลก เป็นการรบในเมืองซึ่งพื้นที่กันทีลักษณะตั้งแต่เวลาประมาณ 6.00 น. เศษจนได้รับคำสั่งหยุดยิงเมื่อเวลา 16.00 น. ทหารญี่ปุ่นที่เข้ายึดเมืองนี้มีกำลังประมาณ 2 กองร้อย การต่อสู้จึงยืดเยื้อถึง 10 ชั่วโมง ฝ่ายไทยเสียชีวิตในการรบทั้งตำรวจน้ำ ครุ่น นัก-

ทหารเพื่อสักดิ้นการรุกเวลาจลาจลคืนของข้าศึก เมื่อตกลงกันได้ประกาศว่าทหารไทยเสียชีวิตในการรบ 37 นายบาดเจ็บอีกจำนวนหนึ่ง ฝ่ายญี่ปุ่นฆศพทหารทั้งที่ตายในทะเลก่อนขึ้นผังและตายที่ชายหาด ตายกลางถนนบินจากการต่อสู้ซึ่งพื้นที่ประมาณ 100 คน บาดเจ็บอีกจำนวนหนึ่ง ในตัวจังหวัดมีตำรวจน้ำพลเรือนเสียชีวิตเล็กน้อย เพราะสามารถถอนตัวได้หลายทาง

จังหวัดชุมพร มีกองพันทหารราบที่ 38 ในมังคับบัญชาพันตรี ชุมเรอกสิงห์สุรศักดิ์ตั้งอยู่ที่ริมถนนสายชุมพร - กระบุรี ตำบลลังไผ่ อำเภอเมืองชุมพร ห่างตัวจังหวัดไปทางทิศตะวันตกประมาณ 9 กิโลเมตร เรือลำเลียงพลของญี่ปุ่นมาถึงปากน้ำชุมพรกลางดึกของคืนวันที่ 7 ต่อวันที่ 6 ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกของตัวจังหวัดและเป็นคนละทิศกับที่ตั้งกองพันทหารราบที่ 38 แต่ญี่ปุ่นไม่อาจกอบขึ้นบกได้โดยสะดวก เพราะน้ำทะเลตอนนั้นเริ่มลดระดับค่อนข้างลงตั้งแต่เวลาสองยามถึงตี 4 ชายหาดจึงกลายเป็นทะเลโคลนยื่นออกไปในทะเลประมาณ 3 กิโลเมตร และในคืนนั้นเดือนเมดฟันตกหนักคลื่นลมแรง ทหารญี่ปุ่นต้องลุยทะเลโคลนซึ่งบางแห่งสูงกว่า 1 เมตร พร้อมด้วยอาวุธและเครื่องสำอาง ด้วยเหตุนี้จึงติดโคลนกันอยู่นาน เรียกว่าโซคดีที่ตอนนั้นฝ่ายเรียงไม่ทราบการยกพลขึ้นบกจึงไม่ได้ส่งกำลังไปขัดขวาง ถ้าฝ่ายเรารู้ตัวก่อนส่งกำลังออกไปนั่งยิงที่ชายฝั่งลังช้า ๆ ยิงสบาย ๆ อย่างยิงเป้าหมายญี่ปุ่นหน่วยนี้จะไม่รอดชีวิตไปได้เลย ทหารญี่ปุ่นหน่วยแรกลุยโคลนอยู่ประมาณ 3 ชั่วโมง คือ จากตี 2 ถึงตี 5 จึงขึ้นผังได้ด้วยวิธีใช้เชือกเส้นใหญ่และยาวขึ้นมาผูกตันไม้ชายฝั่งแล้วพาภันตะเกียกตะกายสาวยืดขึ้นมา ชาวบ้านได้ยินเสียงเอะอะจึงออกไปดูเห็นว่าเป็นทหารต่างชาติลักษณะไม่ได้มาดีจึงรีบไปแจ้งฝ่ายปกครอง. หลวงจุฑัญประศาสน์ข้าหลวงประจำจังหวัด จึงสั่งการให้พันตำรวจตรี หลวงจิตกรุณราชภูมิกำกับการตำรวจน้ำร้อยตำรวจนอก อmor เพิงรัสมี จัดกำลังตำรวจน้ำที่จะรับรวมได้ออก

ญี่ปุ่นยีดตัวเมืองสงขลาได้ก่อนสว่างแล้วก็เร่งรีบรุกเข้าหาดใหญ่เพื่อออกไปมาเลเซียโดยเร็ว ญี่ปุ่นได้ใช้เครื่องบินทั้งระเบิดที่ตั้งฝ่ายไทย ร.พัน 41 และ ร.พัน 5 และ ป.พัน 13 ได้เข้าสักดักกันในสันทางระหว่างสงขลา กับหาดใหญ่ เป็นการบดตามแบบอย่างรุนแรงระหว่างญี่ปุ่นกับไทยโดยที่ทั้งสองฝ่ายใช้กำลังในอัตราการทหารราน เมื่อยุติการสู้รบทามคำสั่งผู้บัญชาการทหารสูงสุดหลังจากต่อสู้กันเป็นเวลา 8 ชั่วโมง ทหารไทยเสียชีวิตในการรบ 23 คน ฝ่ายญี่ปุ่นไม่ทราบจำนวน การรบที่สงขลาและการป้องกันหาดใหญ่เป็นวีรกรรมที่ยึดยาวความแก่การศึกษา

จังหวัดปัตตานีเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีการรบหนัก ร.พัน 42 ในบังคับบัญชาของพันตรี ชูโนิงคุยุทธบริหาร ได้ออกสักดักกองกำลังญี่ปุ่นก่อนที่จะเข้าถึงตัวเมือง หมวดแรกที่ออกปะทะอยู่ในบังคับบัญชาของร้อยตรี อุดม ไพบูลยวัฒน์ แหลมและหมวดปืนใหญ่ทหารราน ของร้อยตรีเฉลิม สามวิวัฒน์ เป็นการบดบังรุนแรงถึงขนาดติดดาบเตรียมตะลุมบน ผู้บังรับกองพันออกอาภัยการรบรวมกับทหารในแนวหน้าสุดได้ถูกกระสุนปืนกลของข้าศึกจนต้องออกจากภาระและเสียชีวิต ในเวลาต่อมา นอกจากทหารยังมีตำรวจและญาชัน ทหารตลอดจนประชาชนเข้าร่วมต่อสู้ป้องกันมาตุภูมิ อย่างสุดชีวิต การต่อสู้ดำเนินไปถึง 8 ชั่วโมงเศษ จึงได้รับคำสั่งหยุดยิง ฝ่ายเราเสียชีวิตในการรบทหาร 24 คน รวมทั้งผู้บังคับกองพัน ตำรวจ 5 คนญาชัน ทหาร 5 คน ข้าราชการพลเรือน 6 รวมทั้งหมวด 40 คนบาดเจ็บไม่ทราบจำนวน

ญี่ปุ่นบุกประเทศไทยรึมตั้งแต่เวลาหลังเที่ยงคืน ของวันที่ 8 ธันวาคม จนถึงเวลา 08.30 น. ที่การเจรา ระหว่างเอกอัครราชทูตญี่ปุ่นกับจอมพล ป. พิบูล ทรงคราม นายกรัฐมนตรีไทย ตกลงกันได้ยอมให้กองทัพญี่ปุ่นเดินผ่านประเทศไทย แต่กว่าจะแจ้งคำสั่งหยุดยิงไปยังจังหวัดต่าง ๆ ที่กำลังต่อสู้กันอยู่ก็เสียเวลาหลายชั่วโมง เพราะการสื่อสารถูกตัดขาดและถูกทำลาย ส่วนใหญ่ได้รับคำสั่งเมื่อประมาณ 10.00 น. เศษ มีเหตุ

เรียนและประชาชน รวม 42 คน บาดเจ็บ 61 คน ฝ่ายญี่ปุ่นเสียชีวิตประมาณ 50 คน บาดเจ็บ 23 คน

จังหวัดนครศรีธรรมราช เมืองเป็นที่ตั้งกองพลที่ 6 เป็นศูนย์กำลังของกองทัพยกในภาคใต้ทั้งหมด มีทหารราน 5 กองพันคือ ร. พัน 39 อยู่นครศรีธรรมราช ร. พัน 5 อยู่ค้อหงษ์หาดใหญ่ ร. พัน 41 อยู่สงขลา ร. พัน 40 อยู่ตรัง ร. พัน 42 อยู่ปัตตานี ปืนใหญ่อีก 2 กองพันคือ ป.พัน 15 อยู่นครศรีธรรมราช ป.พัน 23 อยู่สงขลา กองกำลังของญี่ปุ่นลำเลียงผลจากเรือใหญ่ในทะเลแล้วลงเรือรบภายในเดลิก เข้าคลองเพื่อมาขึ้นที่ตำบลท่าแพหน้าที่ตั้งกองพลที่ 6 อีกต่อหนึ่ง วันนั้นบังเอิญไฟที่ประภาครปากอ่าวดับ เรือรบภายในทางทำให้ชาไปหลายชั่วโมง เวลา นั้นพลศรีหงส์เสนาณรงค์ ผู้บัญชาการกองพลได้รับแจ้งข่าวว่าญี่ปุ่นขึ้นที่สงขลา จึงสั่งการให้ ร. พัน 39 ในบังคับบัญชา พันตรีหงส์เสนาณรงค์ ผู้บัญชาการกองพลได้รับแจ้งข่าวว่าญี่ปุ่นขึ้นที่สงขลา จึงสั่งการให้ ร. พัน 39 ในบังคับบัญชา พันตรีหงส์เสนาณรงค์ ผู้บัญชาการกองพลได้รับรายงานว่าญี่ปุ่นขึ้นที่ท่าแพห่างจากที่ตั้งกองพลประมาณกิโลเมตรเศษและได้ปะทะกับกองรักษาการอยู่แล้ว ร. พัน 39 จึงเลิกแผนจะไปสงขลาลักษณะต่อต้านญี่ปุ่นรวมกับ ป.พัน 15 การสู้รบที่นครศรีธรรมราชนับได้ว่าเป็นสงครามตามแบบอย่างแท้จริงทั้งสองฝ่ายใช้กำลังในอัตราของพันธุ์กันถึง 4 ชั่วโมงฝ่ายญี่ปุ่นก็ยังเข้ายึดกองพลไม่ได้ ก็พอได้รับคำสั่งหยุดยิงเมื่อเวลาประมาณ 10.00 น. เศษ ทหารไทยเสียชีวิตในการรบ 39 คน บาดเจ็บอีกจำนวนหนึ่ง การรบที่นครศรีธรรมราชมีรายละเอียดเช่น เป็นหนังสือได้เล่มโต ซึ่งกำลังจัดพิมพ์อยู่เป็นหนังสือหลายร้อยหน้า คงจะเสร็จภายในต้นปี 2535)

จังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดแรกที่ได้เห็นญี่ปุ่นยกพลขึ้นบก หลวงอังคณาธุรักษ์ข้าหลวงประจำจังหวัดสั่งการให้นายไปรชณ์แจ้งข่าวไปยังจังหวัดต่าง ๆ ทั่วภาคใต้ จุดนี้พลโท ยามาซิตะอำนวยการเอง ตำรวจได้ปะทะกับส่วนหน้าของญี่ปุ่นเมื่อประมาณตี 3 เศษ เมื่อสู้ไม่ได้ก็ถอนตัว ด้วยการประสานงานระหว่างส่วนล่วงหน้าที่แหงมานในรูปผู้ค้าและนักธุรกิจ

เดียวที่ได้รับคำสั่งช้าที่สุดถึง 30 ชั่วโมง เนื่องจากบันทึกพันและภูกล้ม คือที่กองบินน้อยที่ 5 ประจำบึงครีขันธ์

สรุปความสูญเสียของไทยจากการต่อต้านทุกจุดที่หาร สำรวจ ข้าราชการพลเรือน และประชาชนเสียชีวิตตามตัวเลขทางราชการ 195 คน บาดเจ็บอีกจำนวนหนึ่ง ตัวเลขที่กล่าวอ้างนี้ไม่ตรงกับความเป็นจริง เพราะเวลาดูกันบ้านแตกสาเหตุขาด การติดต่อสื่อสาร การคมนาคมไม่สะดวก การสำรวจมีความคลาดเคลื่อน ตกหล่น แต่คงจะไม่เกิน 250 คน ทรัพย์สินของทางราชการมีศาลากลางจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่ฝ่ายเราเผาเพื่อไม่ให้เป็นประโยชน์แก่ข้าศึก เครื่องบินกองทัพอากาศ 9 เครื่อง โรงทหารที่กองบินน้อยที่ 5 ประจำบึงครีขันธ์และที่ ร.พ.น 5 สงขลา รวมทั้งบ้านพักทหาร 2 - 3 หลัง เส้นทางคมนาคมต่างๆ ไม่มีสูญเสีย เพราะฝ่ายญี่ปุ่นก็ต้องการใช้ประโยชน์ จึงทิ้งระเบิดเฉพาะในจุดที่มีการต่อสู้ เช่นที่วัดนานครและสงขลา ส่วนความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่ติดตามมาภายหลังเป็นเรื่องยืดเยื้อมาก่อนหลายปี ดร. เสริม วินิจฉัยกุลได้เคยให้สัมภาษณ์สื่อมวลชนก่อนถึงแก่นิรกรรมว่า เมื่อญี่ปุ่นกับไทยมีสัญญาทางทหารร่วมรุกร่วมรับในชั้นแรกญี่ปุ่นขออภัยนับตรบทหารที่เรียกว่า “มิลิตารีโน๊ต” ฝ่ายไทยไม่ยอมพระท่านกับเสียอธิปไตย จึงตกลงกันให้ญี่ปุ่นกู้เงินบาทใช้ และเพื่อให้ง่ายและสะดวกต่อการประสานงานญี่ปุ่นจึงขอปรับค่าเงิน yen เสียใหม่ คือให้ 1 yen เท่ากับ 1 บาท ซึ่งเต็มอัตราแลกเปลี่ยน 1 yen ต่อ 75 สองบาท เงินที่ญี่ปุ่นกู้นี้ญี่ปุ่นให้เข้าบัญชีเงินฝากไว้ที่ธนาคารชาติญี่ปุ่นและ

ยอมให้ซื้อทองคำได้บ้าง ญี่ปุ่นกู้เงินบาทตั้งแต่เข้ามาจนถึงวันยอมแพ้ส่งครามในปี 2488 เป็นเงิน 1,500 ล้านบาท ประมาณ 8 เท่าของชนบัตรหมาเวียน ดังนั้นเงิน 1 บาทจึงลดค่าลงเหลือ 10 สองบาท ก่อนที่จะยอมแพ้ 1 เดือนคือในเดือนกรกฎาคม 2488 ญี่ปุ่นได้ขออภัย 1,000 ล้านบาท เงินจำนวนนี้ถ้าไทยยอมค่าของเงินบาทจะเหลือเพียง 5 สองบาท ซึ่งเป็นการทำลายเศรษฐกิจและฐานะการคลังของไทยให้ย่อยยับรัฐบาลจึงได้ถ่วงเวลาไว้อย่างเต็มที่ ในที่สุดก็ยอมให้กู้อีก 100 ล้านบาทเท่ากัน 10% ที่ญี่ปุ่นต้องการ ขณะเดียวกันไทยก็เตรียมรับกับญี่ปุ่นทั้งกองทัพบกและเสริมไทย ในที่สุดเดือนสิงหาคมต่อมาญี่ปุ่นก็ยอมแพ้

ส่วนความเสียหายที่ตามมาหลังจากที่ได้ทำสัญญาร่วมรุกร่วมรับ และกองทัพไทยเปิดฉากในการบินรัฐบาลของอังกฤษ ฝ่ายสัมพันธมิตรเข้าโขมดีทางอากาศ จะไม่นำมากล่าวไว้ในที่นี้ เพราะรัฐบาลไทยประการสังคมร่วมกับอังกฤษและอเมริกาเสียแล้ว จึงยกอยู่ในฐานะประเทศคู่สัมภารัมไป การร่วมมือทางทหารระหว่างไทยกับญี่ปุ่นทำให้กองทัพบกเสียหายมากต้องสูญเสียกำลังพลกว่าหมื่นคนด้วยโรคภัยไข้เจ็บ และเมื่อต้องผลอยแพ้ส่งครามตามญี่ปุ่นกิจการทหารได้รับความกระหายน้ำจากสัญญาสมบูรณ์แบบจนแทบจะสลายกองทัพ การตัดสินใจอาสารบในสังคมฯ เกาะหลีเมื่อปี 2493 ด้านประเทศไทยอีก ๑ ในบรรดาสมาชิกองค์การสหประชาชาติทำให้ฐานะทางทหารและเศรษฐกิจของไทยผ่านพ้นวิกฤตการณ์ได้อย่างทันท่วงที มีตัวเลขแสดงถึงฐานะการคลังของไทยหลังสังคมร่วมโลก ดังนี้

งบประมาณแผ่นดินประจำปี 2490 เป็นเงิน 689,000,000.- ล้านบาท

สินค้าเข้า

1,383,751,183.- ล้านบาท

สินค้าออก

967,219,738.- ล้านบาท

ขาดดุลย์การค้า 43% ตั้งแต่นั้นมา ก่อนหน้านี้ประเทศไทยได้เบรียบดุลการค้ามาตลอด เพียงจะมาขาด

ดุลการค้าในปีนี้เป็นครั้งแรก และก็ขาดเรื่อยมาจนทุกวันนี้ตามวิวัฒนาการทางเศรษฐกิจยุคใหม่

บทสรุป

แม้ว่ากองทัพญี่ปุ่นจะเปิดการโจมตีอย่างสายฟ้าแลบต่อประเทศในเอเชียภาคเนย์ ซึ่งเป็นอาณาจักรของอังกฤษ, อเมริกา, ฝรั่งเศสและเนเธอร์แลนด์ อย่างไม่ให้ตั้งตัวติดเพื่อเข้าครอบครองทรัพยากรที่สำคัญในการทำสงครามใหญ่ สำหรับประเทศไทยเห็นได้ชัดว่าอยู่ในฐานะที่ได้รับการยกเว้นเป็นพิเศษต่อความรุนแรง เพราะฝ่ายญี่ปุ่นพยายามหลีกเลี่ยงการประหะในทุกจุดและไม่ใช้อาวุธหนักคือปืนใหญ่เลย แม้จะมีการใช้กำลังทางอากาศเพื่อข่มขู่บังปรามศึกไม่ทิ้งระเบิดจากอากาศ การประหะเห็นอ่อนน้อมビนวัฒนา นครที่ยังเครื่องบินไทยตก 3 เครื่องพร้อมกับชีวิตนักบินผู้กล้าหาญของไทย ก็เป็นการต่อสู้กลางอากาศระหว่าง 3 ต่อ 17 ของส่วนระหว่างหน้าญี่ปุ่นภาคพื้นดิน 1 กองพลซึ่งเคลื่อนที่ช้าๆ รอฟังคำสั่งและผลการเจราชาของผ่าน กองพันรักษาพระองค์ของญี่ปุ่นที่ขึ้นบกด้วยการลงที่บางปูเพื่อเข้าสู่กรุงเทพฯ เพื่อเป็นหน่วยเสริมความมั่นคงภาคพื้นดินหน่วยแรก เมื่อถูกสกัดด้วยนายตำรวจไทยกับพลตำรวจ 3 นายที่มีปืนพกเป็นอาวุธก็ยอม放ข้อร้องไม่เคลื่อนที่ต่อไป ตัวผู้บังคับกองพันญี่ปุ่นก็บอกผ่านลาม่าว่าเป็นการข่อผ่านประเทศไทยไปประเทศที่สามแล้วก็รอฟังผลการเจราชาและคำสั่งจากหน่วยเหนืออยู่ที่สามแยกปากทางเข้าตัวจังหวัดตรงหน้าศาลาภิการตลอดวัน เป็นไปไม่ได้ที่ญี่ปุ่นจะส่งทหารกองพันเดียวเข้ายึดกรุงเทพฯ ที่ประจวบศิริขันธ์กองบินผสมภาคใต้ในบังคับบัญชาของ น.ต. ม.ล. ประวาร ชุมสาย ประหะกับญี่ปุ่นประมาณ 1 กองพันที่เข้ายึดกองบินและสนามบิน ยึดเยื้อข้ามวันข้ามคืนถึง 34 ชั่วโมง เสียหายมากด้วยกันทั้งสองฝ่าย ก็เนื่องจากการสื่อสารถูกตัดขาดจากหน่วยเหนือได้รับคำสั่งช้าไป ที่จุดนี้ไทยเสียเครื่องบิน 2 แบบไป 6

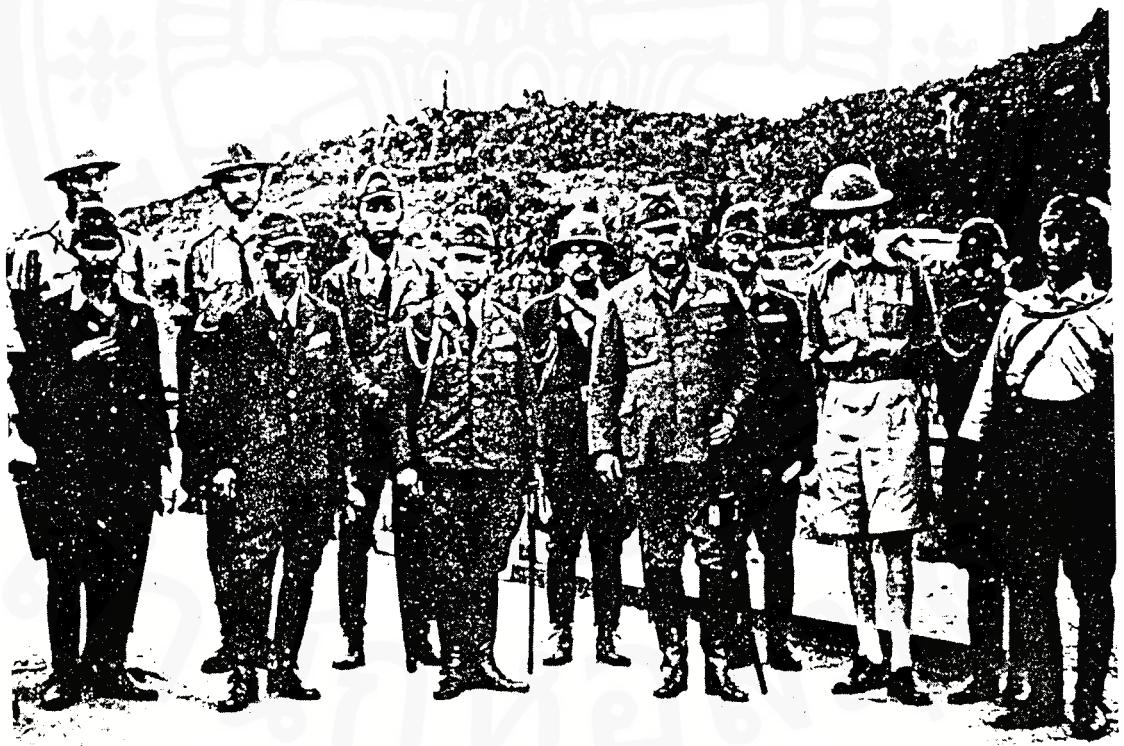
เครื่องรวมกับที่วัฒนานคร 3 เครื่อง เป็น 9 เครื่องญี่ปุ่นชุดใหญ่ให้หายหลังที่ได้ตักลงร่วมรบกัน ที่สุราษฎร์ ชุมพร บัตตานี สงขลา นครศรีธรรมราช มีการประหะแต่ฝ่ายญี่ปุ่นออกมำกำลัง ยกเว้นที่สงขลาที่ญี่ปุ่นพยายามรุกผ่านอย่างรวดเร็วโดยพลโท ยามาชิตะ แม่ทัพกองทัพที่ 25 นำกำลังด้วยตนเองเพื่อส่งกำลังทางบกโอบหลังกองทัพอังกฤษทางบก และเพื่อใช้สนามบินสงขลาเป็นฐานปฏิบัติการ โจมตีสิงคโปร์ ถึงกระนั้น กองทัพญี่ปุ่นก็ไม่ได้ใช้ปืนใหญ่และเมื่อยืดที่หมายเฉพาะตำบลได้ ก็ไม่ได้แสดงพฤติกรรมเยี่ยงข้าศึก คงติดต่อชื้อขายกับประชาชนด้วยใบหน้ายิ้มเย้ม แต่อย่างไรก็ตามขึ้นชื่อว่าทหารไม่ใช่จะเป็นทหารชาติได เมื่อได้รับคำสั่งให้ทำการบกต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ การสูญเสียจึงเป็นเรื่องธรรมดา แต่เหตุการณ์เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2484 ที่ญี่ปุ่นบุกไทย นับได้ว่าเป็นความสูญเสียที่น้อยที่สุดสำหรับการรับประชิดและการรับในถนน เมื่อรัฐบาลทั้งสองฝ่ายทำความตกลงกันได้ กองกำลังฝ่ายญี่ปุ่นเป็นฝ่ายหยุดยิงก่อนทุกจุด เพราะการติดต่อสื่อสารดีกว่าฝ่ายเรา ตลอดเวลา 3 ปีเศษกองทัพญี่ปุ่นร่วมมือและปฏิบัติต่อไทยตามข้อตกลงทุกอย่าง ไม่ได้แต่ต้องก้าวสู่เข้าสู่อธิปไตยของไทยเลย แต่ความผิดพ้องหมองใจก็มีบ้างตามธรรมชาติ แม้ญี่ปุ่นจะเป็นผู้แพ้สงครามถูกปลดอาชญาประเทศไทยโดยทหารฝ่ายสัมพันธมิตร คนไทยก็ยังแสดงออกซึ่งความเห็นอกเห็นใจความเป็นมิตร หยิบยื่นอาหารให้ตามสมควร ซึ่งผิดกับเหตุการณ์ในบางประเทศที่ถูกยึดครอง (ทั้งหมดนี้ย่อจากหนังสือเรื่อง “ ญี่ปุ่นบุก 8 ธันวาคม 2484 โดย “ นายนห่วย ” ซึ่งกำลังจัดพิมพ์)

เอกสารอ้างอิง

- ประวัติการส่งครมจากเอกสารการศึกษาของ วิทยาลัยการทัพบก สถาบันวิชาการทหารบก ชั้นสูง
- เอกสารอันไม่เป็นเปิดเผยของทางราชการ
- ประกาศรายงานประจำปีของกระทรวงการคลัง (สมัยก่อนที่จะมีสำนักงบประมาณ)
- ไทยกับสังคมโลกครั้งที่ 2 โดย ศาสตราจารย์ ดิเรก ชัยนาม
- หนังสือพิมพ์ประชาธิรัยวนฉบับวันที่ 4 - 10 ธันวาคม 2484
- สัมภาษณ์บุคคลที่อยู่ในเหตุการณ์และได้ปฏิบัติการรับมากกว่า 50 คน รวมทั้งประสบการณ์ของตัวผู้เขียนเอง
- ดร. เสริม วินิจฉัยกุล ให้สัมภาษณ์นักข่าว ตีพิมพ์ในหนังสือ แจกในงานพระราชทานเพลิงศพ ของตัวท่านเอง เมื่อปี 2528

ข้อมูล เก่านาย เกราอุชิ แม่ทัพใหญ่กองทัพภาคทักษิณ

พล.ท. ยามพิชิต (คนที่ ๑ จากขวา) : นพ.ท. ๒๕

พล.ท. ชูชูกิ (คนที่ ๔ จากขวา) : เสธ.ท. ๒๕

พล.ท. เพอร์ซิวัล (คนที่ ๒ จากขวา) : พบ. กองกำลังอังกฤษประจำมลายู